

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

21 juni 2001

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Regering van de Republiek der Filippijnen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Manila op 14 januari 1998 en met het proces-verbaal van rechtzetting van 8 september 1999

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE BESPREKING

1. *Betekenis van de Overeenkomst*

Doel en opzet van de Overeenkomst

In het algemeen staat de Vlaamse regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Alhoewel buitenlandse investeringen reeds worden beschermd door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clause van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De Overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in her buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zgn. "gemengde" karakter van de BLEU-overeenkomsten inzake investeringen werd in april

1995 unaniem aanvaard door de leden van de interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB). Zowel de Gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd gemacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De Gewesten zijn immers bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1° en 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (art. 6, § 1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het Vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (art. 6, §1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewest-aangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende Overeenkomst, zodat ze in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. *Schets van het partnerland*

Institutionele en politieke gegevens

De Filippijnen zijn een democratische republiek met een verkozen president, een meerpartijensysteem, een bicamerale legislatuur en een onafhankelijke rechterlijke macht.

President Estrada won de presidentsverkiezingen in mei 1998 met een agenda die zich in de eerste plaats tot de armste bevolkingslagen richtte. Op 30 juni 1998 vond zijn officiële inauguratie als president plaats. Bij de bestrijding van corruptie en belastingontduiking werd tot nu toe weinig of geen vooruitgang geboekt. Ook de pogingen om onrechtvaardig verkregen rijkdom van de familie Marcos te recupereren hebben nog niets opgeleverd. De laatste maanden kwamen de Filippijnen ook en vooral in het nieuws met het tot nu toe grootste schandaal op hun aandelenbeurs en de zaak van de Moslim-extremisten (Abu Sayyaf) die in het zuiden (Mindanao) voor lange tijd toeristen gegijzeld hielden. Dit alles leidde tot twijfels over

de bekwaamheid van president Estrada en zijn regering om de gedane beloften inzake goed bestuur waar te maken. In oktober 2000 kwam Estrada terug op slechte wijze in het nieuws door aantijgingen tegen zijn persoon i.v.m. een omkopingschandaal. Na massale betogingen en onder druk van het Hooggerechtshof trad Estrada op 20 januari 2001 af. Hij werd onmiddellijk opgevolgd door vice-president Gloria Macapagal Arroyo. Estrada riskeert vervolgd te worden voor fraude met overheidsgeld.

Samenwerking met België en de Europese Unie (EU)

Tijdens een zending van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (BDBH) in begin 1996 is bovendien gebleken dat België een zeer goed imago heeft op de Filippijnen. Daarenboven moet erop worden gewezen dat de Nationale Delcredere Dienst (NDD) zijn beleid op de Filippijnen aanzienlijk heeft versoepeld en dat het dekkingsplafond tot 15 miljard BEF werd opgetrokken. De firma Leenders richtte er een joint venture op, de Kredietbank ontving de machtiging om er een "off-shore office" te vestigen en UCB breidde er zijn distributienet verder uit.

De Filippijnen hebben dergelijke overeenkomsten gesloten met o.a. Groot-Brittannië, Nederland en Frankrijk. Het is dus duidelijk dat de BLEU niet kon achterblijven. Bovendien is het voor de BLEU opportuun een akkoord af te sluiten met de Filippijnen. België is immers voorstander van het afsluiten van dergelijke akkoorden, die van groot belang zijn voor de bescherming van Belgische investeerders in het buitenland.

Het Belgische Puratos (voedingsingrediënten) en UCB (farmaceutica) hebben een filiaal op de Filippijnen. Bovendien bestaat er een joint venture in de houtindustrie op het eiland Cebu.

De Filippijnse betrekkingen met individuele Europese landen zijn over het algemeen goed op sporadische wijzingen na.

Mensenrechten

De Filippijnse overheid doet in het algemeen het nodige om de mensenrechten te verzekeren en wordt daarbij gesteund en/of kritisch geëvalueerd door een groot aantal niet-gouvernementele organisaties, die alle schakeringen van het politieke spectrum vertegenwoordigen en die in alle vrijheid kunnen opereren. De vreedzame revolutie die in 1986 een einde maakte aan de Marcos-dictatuur,

heeft een brede laag van de bevolking bewust gemaakt van hun politieke rechten en de noodzaak om er voor op te komen. Een schaduwzijde is echter dat de armoede, waaronder meer dan 30 % van de bevolking gebukt gaat, een effectieve implementatie van de verschillende wetten en initiatieven inzake mensenrechten vaak in de weg staat. De evolutie van de mensenrechten in de Filippijnen moet ook gezien worden tegen de achtergrond van onveiligheid en ernstige bedreigingen van de vrede, o.m. vanwege Moslimseparatisten op Mindanao en vanwege communistische rebellen in het binnenland. De overheid wil aan de bevolking tonen dat er werk wordt gemaakt van de bestrijding van zware misdrijven (drugshandel, verkrachting van minderjarigen).

De doodstraf, in de Grondwet van 1987 afgeschaft, werd eind 1993 weer ingevoerd. Recentelijk kregen, onder ruime mediabelangstelling, 7 veroordeelden een dodelijke injectie toegediend. Op 31 december 1999 telde de Filippijnen 1279 ter dood veroordeelden. Meer dan de helft daarvan wordt beschuldigd van verkrachting, waarop een zwaardere straf staat dan voor moord. In 2000 heeft president Estrada, onder druk van de Kerk, een moratorium afgekondigd op verdere terechtstellingen 'voor de duur van het heilig jaar'.

De Europese Unie heeft verschillende demarches ondernomen, niet alleen om te pleiten voor de afschaffing van de doodstraf maar ook om te peilen naar de mogelijkheid van intensere juridische en politionele samenwerking teneinde de Filippijnse overheid alternatieven aan te reiken voor de doodstraf.

Overbevolking, gebrek aan hygiëne, slecht management en corruptie zijn er de oorzaak van dat vooral in de regionale gevangenissen vaak ondraaglijke toestanden heersen die aanleiding geven tot vluchtelingen en gevangenisopstanden.

Op 10 december 1997 riep toenmalig president Ramos 1998-2007 uit als het decennium van het mensenrechtenonderwijs. Via de media voert de overheid campagne tegen de kinderprostitutie. In het leger is het volgen van een cursus over mensenrechten een voorwaarde voor promotie. Bij wet werd een deel van het budget voor defensie voorbehouden voor onderwijs van mensenrechten.

Kinderrechten

Volgens de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) worden er in het land ca. 3,7 miljoen kinderen tewerkgesteld of 6,5 % van het totale aantal kinderen tussen 5 en 17 jaar. Ongeveer 2,2 miljoen

kinderen worden blootgesteld aan gevaarlijke of ongezonde werkomstandigheden. Senaatsvoorzitter Ople heeft beloofd zich in te zullen zetten voor een spoedige ratificering van het IAO-verdrag nr. 182 ('Worst Form of Child Labor Act'), die in juni 1999 unaniem werd goedgekeurd. Ondertussen werd in de Senaat ook een wetsvoorstel ingediend om de aanbevelingen van het IAO-verdrag nr. 182 in nationale wetgeving te vertalen. Het wetsvoorstel voorziet ook in de oprichting van een National Child Labor Committee dat op de naleving van de arbeidsnormen moet toezien.

Vrouwenrechten

De Filippijnse Grondwet verbiedt de discriminatie van vrouwen. Geweld binnen de familie komt echter in de praktijk vaak voor. Wijdverspreide armoede verhindert de overheidsinspanningen om prostitutie van vrouwen en kinderen in te dijken. Een wetsvoorstel ter bestrijding van mensenhandel, geïnspireerd op het gedeeltelijk door België gesubsidieerde academisch onderzoek van het Human Rights Center van Ateneo de Manilla krijgt in het Filippijnse politieke spectrum veel bijval en zal resulteren in een wetsvoorstel desbetreffende.

Religieuze verdraagzaamheid

De vrijheid van godsdienst is in de Grondwet voorzien en heeft in de praktijk geen aanleiding gegeven tot ernstige klachten. De belangrijkste religieuze minderheid in de overwegend katholieke Filippijnen vormen de moslims, die 5 % van de bevolking vormen en vooral op Mindanao en de omliggende eilanden geconcentreerd zijn.

De Filippijnse staat erkent binnen het autonoom moslimgebied enkel de shari'a wetgeving inzake het persoons- en familierecht, maar niet inzake strafrecht. Dit vormt een struikelblok in de onderhandelingen tussen de regering en het MILF (Moro Islamic Liberation Front), dat in de gebieden onder zijn controle de shari'a wil invoeren. Het is weinig waarschijnlijk dat de centrale overheid toegevingen zal doen inzake de shari'a.

Naleving van internationale verdragen

De Filippijnen ondertekenden en ratificeerden volgende internationale verdragen :

- Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide

- Convention on the Suppression of the Traffic in Persons and of the Exploitation of the Prostitution of Others
- Slavery Convention of 1926 Convention on the Political Rights of Women
- Supplementary Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade, and Institutions and Practices Similar to Slavery
- International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination
- Convention on the Non-Applicability of Statutory Limitations to War Crimes and Crimes Against Humanity
- International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights
- International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid
- Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women
- Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment
- International Covenant on Civil and Political Rights
- Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights
- Convention on the Rights of the Child
- International Convention on the Protection of All Migrant Workers and Members of Their Families
- Ottawa Convention

Economische gegevens

Algemeen

Gedurende de laatste drie decennia daalde de economische groei in de Filippijnen gestadig : van een gemiddelde groei van 6,5 % in de jaren zestig, tot 5 % in de jaren zeventig en 2 % in de jaren tachtig. Begin de jaren negentig kende de Filippijnse economie bijna een nulgroei om pas sedert 1993 een broeze, maar toch relatief duurzame relance aan te

vatten, die in 1998 beter tegen de regionale economische crisis bestand bleek dan bij de buurlanden met een snellere groei. De noodzakelijke hervormingen in het bankwezen, kapitaalmarkten en de energiesector blijven echter achterwege zodat de Filippijnen opnieuw dreigen achterop te lopen in het rijtje van de nieuw geïndustrialiseerde landen in Zuid-Oost-Azië.

De werkloosheidsgraad in de Filippijnen schommelde in de jaren negentig tussen de 7 % en 10 % van de beroepsbevolking.

Buitenlandse investeringen

Buitenlandse investeerders beschouwen de Filippijnen als een land dat een relatieve politieke stabiliteit kent en een gunstig zakenklimaat biedt. Een bijkomende faciliteit is de vrijheid inzake kapitaalverkeer met het buitenland.

Voordelen zijn de bevredigende graad van opleiding van de Filippijnse werknemers, de wijd verspreide goede kennis van het Engels en de zeer centrale ligging van het land in Zuid-Oost-Azië.

Nadelen zijn de gebrekkige infrastructuur, de hoge energiekosten, de gebrekkige volksgezondheid en de verkeerschaos in Manilla. De totale waarde van de buitenlandse directe investeringen bereikte eind 1998 ongeveer 2 miljard US dollar.

De wetgeving op de buitenlandse investeringen is de jongste jaren sterk geliberaliseerd. De basiswet (Omnibus Investment Code) van 1987 werd geliberaliseerd door de 'Foreign Investment Act' van 1991, die zelf in mei 1994 geamendeerd werd om een buitenlandse participatie van 100 % mogelijk te maken in een reeks industriële sectoren waar die voorheen tot 40 % beperkt was. Ook de bestaande 'Foreign Investment Negative List' waar een aantal sectoren vermeld staat (bv. verzekeringen, onderwijs, gezondheidszorg, openbare diensten, enz.) waarin buitenlandse investeringen beperkt of verboden werden, werd in 1996 door een nieuw wetsontwerp op de economische hervormingen afgeschaft.

Verder werd de minimum kapitaalsvereiste voor buitenlandse bedrijven met vestigingen in de Filippijnen verlaagd van 500.000 tot 200.000 US dollar, wat vooral de KMO's ten goede zal komen. De buitenlandse investeerders in de Filippijnen kunnen vrij winsten, dividenden en kapitaalsontvangsten repatriëren, na aftrek van de wettelijke belastingen. Tot slot werd er een 'One-stop Action Cen-

ter' van de 'Board of Investment' opgericht. Dit hangt af van het Ministerie van Handel en Industrie en men kan er terecht voor informatie en bijstand om een investering uit te voeren.

De Filippijnen kennen een "Investment Priorities Plan" dat een overzicht geeft van de voorrangsectoren voor de nationale economie (bv. toerisme, beroepsopleiding, landbouw en visvangst, enz.). De toekomstgerichte sectoren zijn de zware en lichte industrie, speerpunttechnologieën, de hotels en de banksector.

De buitenlandse investeerder kan zich in de Filippijnen vestigen in de vorm van een filiaal, een bijhuis, een vertegenwoordigingskantoor of een joint-venture. De bij de Board of Investment (BOI) geregistreerde ondernemingen kunnen van een lijst voordelen (vooral financiële) genieten, indien hun economische activiteiten tot de voorranggebieden behoren.

Ondernemingen gevestigd in speciale zones (de zgn. Vrije zones voor export) kunnen eveneens van speciale voordelen genieten, zoals vrijstelling van in- en uitvoerbelasting, vermindering van andere belastingen, vereenvoudiging van de procedures enz.

De "Build-Operate-Transfer"-formule voor buitenlandse investeerders is van toepassing op projecten voor de ontwikkeling van de infrastructuur.

In- en uitvoergegevens

De totale Filippijnse export groeide in 1999 met 18,8 % en dit vooral wegens een krachtige vraag van de Verenigde Staten (in 1999 goed voor 29,82 % van de totale Filippijnse export) naar de in de Filippijnen geassembleerde producten van de elektronica-industrie. Met 13,7 % van de totale handel vormt de EU een belangrijke handelspartner voor de Filippijnen. In 1999 werd er voor 3,64 miljard BEF vanuit België uitgevoerd naar de Filippijnen. Dit betekent een daling met 24,36 % t.o.v. 1998. Producten van de chemische nijverheid en machines vormen de belangrijkste componenten van de Belgische uitvoer naar de Filippijnen.

In 1999 importeerde België vanuit de Filippijnen voor een totaal bedrag van 4,08 miljard BEF. Dit betekent een daling van 22,29 % t.o.v. 1998. Textiel, schoeisel, elektronische producten, vetten en oliën vormen de belangrijkste componenten van deze Belgische invoer.

II. SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST

1. *Ontstaan van de Overeenkomst*

Na een onderhandelingsronde van 4 tot en met 6 maart 1996, werd op 11 maart 1996 het verdrag inzake de wederzijdse bevordering en investeringen tussen de BLEU en de Filippijnen geparafeerd in aanwezigheid van President Ramos en Prins Filip, De Vice-premier en minister van Financiën en Buitenlandse Handel ondertekende het verdrag in Manilla op 14 januari 1998.

Nadien bleken er in de Nederlandse versie van de Overeenkomst fouten geslopen te zijn. Daarom werd tussen de federale overheid en deze van de Filippijnen een procedure opgestart teneinde deze vergissingen recht te zetten. Uiteindelijk bezorgde de federale overheid eind 1999 een proces-verbaal van rechtzetting en een voor eensluidend verklaard afschrift van de verbeterde Nederlandse tekst van deze Overeenkomst.

Door de BLEU-delegatie werd vooral de nadruk gelegd op de bescherming van indirecte investeringen (investeringen van buitenlandse dochters van Belgische of Luxemburgse ondernemingen), alsmede op de subrogatie (ten voordele van de NDD bij schadeloosstellingen). Op deze twee punten kreeg de BLEU-delegatie voldoening.

2. *Inhoud van de Overeenkomst*

Typetekst van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie

Reeds gedurende meer dan dertig jaar sluit de BLEU overeenkomsten met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), om de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te realiseren. Daarom hebben de leden van de BLEU een tekst goedgekeurd die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse regering die typetekst aanvaard.

Die zgn. BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke verdragspartij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat (artikelen 1 en 2 van de BLEU-tekst). Dit is de basis voor de bevordering

van de investeringen. De bescherming vindt men terug in de artikelen 3 tot 6.

Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie en van meest begunstigde natie. Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de contracterende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoire is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolge geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen inzake investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzeekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

In artikel 8 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij werden gesloten, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 9 en 11 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 9 dat door een arbitrage-rechtscollege een definitieve en bindende uitspraak over het geschil wordt gedaan. Geen enkele contracterende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters wordt aangesteld. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter 12 een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen worden aangesteld, kan een partij zulk verzoek richten tot de voorzitter of ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Wat de bevordering van de investeringen betreft, kunnen nog de artikelen 7 en 10 vermeld worden, die de meest gunstige regels ervoor laten gelden. Artikel 7 bepaalt dit ten opzichte van de nationale wetgeving van de partijen en van de bestaande en toekomstige internationale of andere overeenkomsten tussen de partijen. Artikel 10 voorziet de clausule van de meest begunstigde natie.

Artikel 12 stelt de investeringen die aan deze overeenkomst zijn voorafgegaan gelijk met die investeringen na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden dus eveneens beschermd.

Artikel 13 bepaalt de duur en de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Een termijn van tien jaar geldt, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking.

Afwijkingen van de typetekst van de BLEU

De BLEU-typetekst diende als basis van de besprekingen en de uiteindelijk gearafaerde tekst omvatte alle voor de BLEU belangrijke principes. Bij sommige artikelen waren enkele afwijkingen te noteren:

Artikel 1.4. Het Filippijnse grondgebied is het rechtsgebied dat is vastgelegd in het eerste artikel van de Filippijnse Grondwet.

Artikel 5. Dit is een apart artikel dat dezelfde inhoud bevat als artikel 4.4 en artikel 4,5 in de oorspronkelijke BLEU-typetekst

Artikel 10. Het Arbitragegerecht van de Internationale Kamer van Koophandel in Parijs en het Arbitrage-instituut van de Kamer van Koophandel in Stockholm worden in dit verdrag niet opgegeven als mogelijke arbitrageorganismen voor de regeling

van investeringsgeschillen tussen de investeerder en een overeenkomstsluitende partij.

Artikel 13. De tijdsduur voor het verstrijken van de datum van de geldigheidsduur waarop één van de partijen een beëindiging van de overeenkomst kan vragen bedraagt hier één jaar in plaats van 6 maanden zoals beschreven staat in de BLEU-typetekst.

Door de toevoeging van de nieuwe artikelen is de volgorde veranderd tegenover de BLEU-typetekst. De artikelen 5, 6, 7, 8 en 9 in deze verdragstekst zijn respectievelijk de artikelen 6, 7, 8, 9 en 10 in de BLEU-typetekst.

3. *Advies van de Raad van State*

In zijn advies d.d. 22 februari 2001 stelde de Raad van State dat het ontwerp van decreet diende aangepast te worden aan de omzendbrief VR 2000/4 van 8 september 2000 betreffende de wetgevings-techniek. Zo moet in de voordrachtformule enkel de - in de regel functioneel bevoegde - minister worden vermeld die het ontwerp van decreet voorstelt en die wordt belast met de indiening van het ontwerp bij het Vlaams Parlement. In artikel 2 moet "zal volkomen uitwerking hebben" vervangen worden door "zal volkomen gevolg hebben". Het indieningsbesluit moet ondertekend worden door de minister-president en door de functioneel bevoegde minister(s) of alleen door de minister-president als hij tevens de functionele minister is.

Deze opmerkingen van de Raad van State werden verwerkt in het ontwerp van decreet.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buiten-
lands Beleid en Europese aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

VOORONTWERP

Voorontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek der Filippijnen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Manilla op 14 januari 1998 en het proces verbaal van rechtzetting van 8 september 1999

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Regering van de Republiek der Filippijnen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Manilla op 14 januari 1998 en het proces verbaal van rechtzetting van 8 september 1999, zal volkomen uitwerking hebben.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese aangelegenheden,*

PATRICK DEWAELE

*De minister-vice-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Mobiliteit,
Openbare Werken en Energie,*

STEVE STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

MIEKE VOGELS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking,

BERT ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

MARLEEN VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme

RENAAT LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

VERA DUA

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

JOHAN SAUWENS

De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

DIRK VAN MECHELEN

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op het voorstel van de Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese aangelegenheden ;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Regering van de Republiek der Filippijnen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Manilla op 14 januari 1998 en het proces-verbaal van rechtzetting van 8 september 1999, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel, 1 juni 2001.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL
